RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 120.270 van 6 juni 2003
in de zaak A. 133.990/XII-3797.

In zake : Luc MESTDAGH,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Crabeels,
kantoor houdende te Oostende,
E. Beernaertstraat 106

tegen :

de PROVINCIALE HOGESCHOOL LIMBURG,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. Lamon,
kantoor houdende te Hasselt,
Leopoldplein 40.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc Mestdagh op 12 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing “van het college van beroep inzake evaluatie naar aanleiding van het beroep van de heer Luc Mestdagh tegen zijn evaluatie 'onvoldoende' d.d. 13 januari 2003”;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van D. Crabeels, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat G. Louwet, die loco advocaat H. Lamon verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker docent is in het departement architectuur en beeldende kunst aan de provinciale hogeschool Limburg; dat hem op 10 september 2002 door het departementshoofd de evaluatie “onvoldoende” wordt toegekend; dat verzoeker bezwaar indient tegen deze beslissing bij het college van beroep; dat het college van beroep op 13 januari 2003 beslist om de toegekende evaluatie te handhaven; dat dit de bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in de nota een exceptie opwerpt met betrekking tot het belang van verzoeker; dat zij ter terechtzitting afstand doet van die exceptie, zodat zij niet nader hoeft te worden onderzocht;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker, wat de tweede voorwaarde betreft, doet gelden wat volgt :

> “1. Verzoekende partij zal in de periode die voorafgaat aan het vellen door Uw Raad van een arrest ten gronde tevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden, door de voorlopige tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
> 2. De bestreden beslissing heeft voor verzoekende partij verregaande gevolgen op gebied van bevorderingen, gezien een evaluatiedossier een wezenlijk onderdeel is van het bevorderingsdossier. Dit wordt trouwens bevestigd in de brief van de regeringscommissaris bij de hogescholen dd. 4 juni 2002, naar aanleiding van klachten van verzoekende partij. Daarin wordt gesteld dat de evaluatie van verzoekende partij in 1999, alhoewel er globaal een voldoende werd toegekend, geen invloed zal

hebben op de toekomstige bevorderingskansen van verzoekende partij. Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat een evaluatie waarbij een onvoldoende wordt toegekend, de kans op promotie hypothekeert. Uw Raad oordeelde dat het verlies van een -promotie- kans een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan uitmaken.

3. Gezien verzoekende partij een evaluatie 'onvoldoende' werd toegekend, dient overeenkomstig artikel 77, § 2, lid 1 Hogescholendecreet na één jaar een nieuwe evaluatie te gebeuren. Gezien noch het Hogescholen-decreet, noch het Protocol nr. 45 daaromtrent enige bepalingen bevatten, is het voor verzoekende partij evenwel onduidelijk wie deze nieuwe evaluatie zal uitvoeren. Wellicht zullen dezelfde organen als in huidige procedure nogmaals een evaluatie toewijzen. Het hoeft geen betoog dat deze gang van zaken erg verontrustend is voor verzoekende partij, gezien zij gans het jaar in grote onzekerheid zal dienen te werken, en voortdurend op haar tellen zal moeten letten, teneinde te vermijden dat de bevoegde personen ter zake enige aanleiding wordt geboden om het evaluatiedossier van verzoekende partij te stofferen met negatieve stukken. Op basis van voormeld evaluatiedossier, dat binnen een jaar zal worden samengesteld, zal immers de nieuwe evaluatie dienen te gebeuren, wellicht door dezelfde organen als in huidige procedure. Deze evaluatie is voor verzoekende partij echter cruciaal, gezien artikel 93, § 2, lid 2 Hogescholendecreet stelt dat het feit dat een benoemd personeelslid van een hogeschool gedurende twee opeenvolgende academiejaren of vijf keer in zijn loopbaan binnen de hogeschool de evaluatie onvoldoende heeft gekregen voor het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft, aanleiding geeft tot definitieve ambtsneerlegging.
   Verzoekende partij, die een grote artistieke faam bezit, vervult haar functie van docent tot op heden met de nodige werkvreugde, ondanks dat zij de laatste jaren veel tegenwerkingen binnen de hogeschool moest verwerken. Ook de studenten menen dat verzoekende partij haar functie goed uitvoert, hetgeen blijkt uit de positieve studentenenquêtes. Het gegeven dat verzoekende partij minstens gedurende een jaar in grote onzekerheid moet leven omtrent de vraag of zij haar functie van docent zal kunnen behouden, vormt dan ook een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.
4. Het hoeft bovendien geen betoog dat bovenvermelde situatie, die rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing, uiterst stresserend is voor verzoekende partij, gezien de grote onzekerheid naar de toekomst toe. Het lot van verzoekende partij ligt immers in handen van personen waarmee zij ernstige meningsverschillen heeft, die reeds jaren aanslepen, en waartegen zij onder meer klacht wegens pesterijen indiende.
   Enkel een schorsing van de bestreden beslissing kan aan voormelde moeilijk te herstellen ernstige nadelen verhelpen";

Overwegende dat de verwerende partij in de nota antwoordt :

"17. Verzoekende partij beweert dat de bestreden beslissing 'verregaande gevolgen zal hebben op het gebied van mogelijke bevorderingen'. Een dergelijke redenering mist evenwel elke grondslag.

Gelet op de concrete omstandigheden op het vlak van het aanwervings- en bevorderingsbeleid van de Provinciale Hogeschool Limburg, is de kans van

verzoekende partij om te worden benoemd in een bevorderingsambt immers uiterst gering.

In casu zijn er op dit ogenblik binnen de provinciale Hogeschool Limburg geen openstaande vacatures in een bevorderingsambt. Bovendien is het zeer onwaarschijnlijk dat er binnen korte termijn betrekkingen vacant zullen worden verklaard, zodat de kans dat verzoekende partij binnen een redelijke termijn nog zou kunnen worden bevorderd, uiterst klein is, meer nog in casu zelfs louter hypothetisch is.

Bovendien dient in dit verband te worden opgemerkt dat verwerende partij een autonoom overheidsbedrijf is, zodat zij op basis van het principe van een enveloppe-financiering zelf haar personeelskosten dient te dragen, waaraan zij conform de bepalingen op het Hogescholendecreet maximaal 80% van haar budget mag besteden.

Vermits verwerende partij al reeds gedurende enkele academiejaren dit grensbedrag heeft bereikt, is het dan ook om financieel-budgettaire redenen niet haalbaar om bijkomend personeel te benoemen on een bevorderingsambt.

In casu kan in hoofde van verzoekende partij dan ook niet tot een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel [...] worden besloten.

18. Bovendien beweert verzoekende partij dat in afwachting van een nieuwe evaluatie binnen een termijn van 1 jaar hij gedurende gans deze periode in onzekerheid zal verkeren. Verwerende partij betwist manifest deze stelling.

Op 24 februari [2003] heeft er immers reeds een remediëringsgesprek met verzoekende partij plaatsgevonden, waarbij in overleg met verzoekende partij een aantal duidelijke en concrete afspraken zijn gemaakt in het kader van zijn functioneren als personeelslid van de Provinciale Hogeschool Limburg met de bedoeling om de pijnpunten die er op dat vlak bestaan weg te werken en om op een constructieve wijze te werken aan een aantal zeer concrete actiepunten in het kader van een nieuwe evaluatie binnen 1 jaar. Al deze afspraken werden duidelijk vastgelegd in een verslag, waarvan betrokkene een exemplaar heeft ontvangen.

Verzoekende partij weet dus duidelijk welke de knelpunten zijn met betrekking tot zijn professioneel functioneren waaraan in het kader van een volgende evaluatie dient gewerkt te worden, zodat niet kan beweerd worden dat verzoekende partij gedurende 1 jaar in grote onzekerheid zal dienen te werken. Het is immers duidelijk dat verwerende partij aan verzoekende partij een kans heeft geboden -en dus niet een kans 'ontnomen'- om zijn evaluatie 'onvoldoende' om te vormen tot een evaluatie 'onvoldoende'.

Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat er in zijnen hoofde sprake is van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel [...]";

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting nog opmerkt dat, anders dan verwerende partij beweert, er wel degelijk nog bevorderingsmogelijkheden zijn in de hogeschool; dat hij concreet verwijst naar de interne werving voor het mandaat van departementshoofd waarvoor thans de wervingsprocedure is opgestart en waarvoor hij zich ook kandidaat heeft gesteld;

Overwegende dat, zoals verzoeker het zelf opmerkt, na een jaar een nieuwe evaluatie moet gebeuren; dat verzoeker geen bepaling aanwijst, en de Raad er geen bekend is, die verzoeker gedurende dit jaar ingevolge de thans bestreden, eerste evaluatie "onvoldoende", uitsluit van bevorderingen in de

hogeschool; dat de “invloed” die huidige evaluatie dan zou hebben op de promotiekansen van verzoeker gedurende dit jaar eerder hypothetisch en in ieder geval onrechtstreeks is; dat verzoeker hoe dan ook de schorsing en vernietiging kan vorderen van de bevorderingen waarvoor hij, ingevolge de bestreden beslissing, niet in aanmerking zou worden genomen; dat dit nadeel dus niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat op hetgeen verzoeker aanvoert omtrent de “grote onzekerheid” waarin hij “gans het jaar” zou dienen te werken afdoende is geantwoord door de verwerende partij, door te verwijzen naar de genotuleerde afspraken van het remediëringsgesprek van 24 februari 2003; dat verzoeker dit ter terechtzitting overigens niet meer tegenspreekt; dat dit aspect van het aangevoerde nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker ook nog onzekerheid als nadeel aanvoert omtrent de vraag of hij zijn functie van docent zal kunnen behouden; dat het al dan niet kunnen behouden van zijn betrekking, en de daarmee samenhangende onzekerheid, evenwel voortvloeien zal uit een desgevallend tweede evaluatie “onvoldoende” en de daaruit volgende definitieve ambtsneerlegging, die hij overigens te gelegener tijd zal kunnen bestrijden in rechte; dat dat nadeel dus niet door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing wordt veroorzaakt;

Overwegende dat verzoeker geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel aantoont zoals bedoeld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten; dat dit volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 2003, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **G. VAN HAEGENDOREN.**